

ПЪСЕНЬ НА ДРУГАРЯ

Ти не ще се върнешъ, Фернандесъ —
днесъ картеченъ огънь ви помете.
Въвъ полето вие като песь
неуморно непокоренъ вѣтъръ.

Тръбенъ знакъ. И следъ сигнала пакъ
става тихо, непонятно тихо . . .
Въвъ окопа дръмме синкавъ мракъ,
а въ гърдитъ брули бъсенъ вихъръ.

После нѣкой съ пръсти рий земята,
после кжсъ и истериченъ смѣхъ . . .
Нѣкой грабна ржчната граната
заотвинства и отново спрѣ.

Следъ сигнала ти политна пръвъ.
Не далече, чу се лай картеченъ.
Олюя се . . . на челото кръвъ . . .
Фернандесъ, не ще се върнешъ вече.

Ний превзехме стрѣмнината днесъ.
Брѣзахме се въ тѣхната верига.
Колко би се радвалъ, Фернандесъ,
само тѣй. . . да можешъ да се вдигнешъ . . .